ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, Η ΖΩΗ, Η ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ!

Η συνέλευση του Αυτοδιαχειριζόμενου Κοινωνικού Χώρου Pasamontaña από το Μάρτη του 2020 πήρε θέση μάχης ενάντια στην πανδημία και την κρατική διαχείριση προτάσσοντας τη συλλογική αντιμετώπιση του κινδύνου, την κοινωνική αυτοπροστασία και τον αγώνα ενάντια στην εγκληματική θυσία του λαού για χάρη της καπιταλιστικής κερδοφορίας.

1,5 χρόνο μετά, ΕΜΕΙΣ, τα χαμηλά κοινωνικά στρώματα και η βάση της κοινωνίας βρισκόμαστε σε πολύ χειρότερη θέση: 13.000 νεκροί (χωρίς να συνυπολογίζουμε όσους έχασαν τη ζωή τους από άλλες ασθένειες που δεν αντιμετωπίζονται επαρκώς λόγω της κατάρρευσης του συστήματος υγείας), χιλιάδες τραυματισμένοι από τον ιό, την ανεπαρκή νοσηλεία και τις μακρόχρονες επιπτώσεις της Covid-19 και μια ολόκληρη κοινωνία βυθισμένη στο φόβο και την αγωνία για το αύριο.

Η τραγικά βιωμένη και καθολικά επιβεβαιωμένη εμπειρία της επικίνδυνης νόσου της Covid-19 δεν αφήνει περιθώρια να αθωωθεί ή να δικαιολογηθεί το έγκλημα της εξουσίας, αλλά ούτε και περιθώρια αμφισβήτησης, υποτίμησης ή άρνησης της πραγματικότητας.

Ως κοινωνία, ως γειτονιές, ως εργαζόμενες τάξεις πρέπει να δούμε πώς θα αντιμετωπίσουμε τον ανοιχτό πόλεμο που δεχόμαστε:

1. την πανδημία που δεν αφορά καν μόνο τους ηλικιωμένους ή τις «ευπαθείς ομάδες» όπως σκόπιμα άφηναν να εννοηθεί και που χτυπάει κυρίως την Τάξη μας, τις ταλαιπωρημένες από τη δουλειά και τις συνθήκες ζωής λαϊκές μάζες, τους φτωχούς και τις αποκλεισμένες. Τώρα που έχουμε μπροστά μας ένα 4ο κύμα που αν γίνει ανεξέλεγκτο -λόγω του συνδυασμού του αποφασισμένου να μην ξαναχάσει κέρδη κεφαλαίου και της «κούρασης» του κόσμου- θα αποβεί καταστροφικό.

2. Την ισοπέδωση όσων κοινωνικών και εργατικών κεκτημένων είχαν απομείνει από τους αγώνες του παρελθόντος και τον εντεινόμενο αυταρχισμό της κρατικής καταστολής, καθώς η εξουσία οχυρώνεται και προετοιμάζεται για να αντιμετωπίσει τα αποτελέσματα της πανδημίας και της βαθιάς κρίσης που γιγαντώνει τα αδιέξοδα του συστήματος οδηγώντας το σε νέες κρίσεις, πολεμικές συγκρούσεις, φυσικές καταστροφές κάθε τύπου.

3. Τη φασιστική ακροδεξιά που επιχειρεί να ξαναβγεί στο δρόμο για να παίξει τον ιστορικό της ρόλο: τον αποπροσανατολισμό και τη διάσπαση κάθε κοινωνικής - ταξικής ενότητας, τη νομιμοποίηση και την εμβάθυνση της εφαρμοζόμενης κρατικής πολιτικής που καταστρέφει την κοινωνική πλειοψηφία.

Η ΘΑΝΑΤΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΠΥΡΗΝΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Κάθε βήμα στη διαχείριση της πανδημίας υπαγορεύεται από τον βασικό καπιταλιστικό κανόνα: διαφύλαξη της ύπαρξης και της ιδεολογικής κυριαρχίας του συστήματος & της απρόσκοπτης-εύρυθμης λειτουργίας των αλυσίδων παραγωγής, διανομής & κατανάλωσης.

Η μόνη «προστασία» που προσφέρει το κράτος είναι αυτή που χρειάζεται για να λειτουργεί και να μη διαλυθεί το σύστημα και η στοιχειώδης κοινωνική συνοχή. Αν ήταν αλλιώς δε θα είχαμε ούτε μίνιμουμ μισθό, ούτε σχολεία, νοσοκομεία και άλλες κοινωνικές κατακτήσεις. Όλες οι δομές «πρόνοιας» που δημιουργήθηκαν υπό την πίεση των κινημάτων, των εξεγέρσεων και των επαναστάσεων αποτελούν ακριβώς τέτοιες δομές και όχι κάποια αγαθοεργία προς τις εργαζόμενες τάξεις. Άρα ναι, το κράτος δε «νοιάζεται για το καλό μας» αλλά πάντα φροντίζει να μη διαταραχθεί η εκάστοτε κοινωνική ισορροπία που αν σπάσει θα ρισκάρει να καταστραφεί από μια νικηφόρα κοινωνική επανάσταση.

Η αρχική στρατηγική σκόπιμης υποτίμησης του Sars-Cov-2 (Γενάρης 2020) έφερε το σύστημα σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, αντιμέτωπο με τις εκατόμβες των νεκρών στο καπιταλιστικό κέντρο (Β. Ιταλία, Νέα Υόρκη, Μ. Βρετανία κ.ά.). Η εξάπλωση της επιδημίας στην Ασία και τη Δύση αποδείχθηκε μη διαχειρίσιμη, καταστροφική για την παραγωγή και με ανεξέλεγκτες κοινωνικές διαστάσεις. Έκτοτε (Μάρτης - Απρίλης 2020) επικράτησε η «ορθολογική» τάση του κεφαλαίου με τα λεγόμενα *lockdowns* (μερικοί περιορισμοί σε τομείς της οικονομίας και της κοινωνικής δραστηριότητας), ακριβώς για να αποφευχθεί η συνολική διακοπή της οικονομίας και όλες οι κοστοβόρες κινήσεις που έπρεπε να γίνουν για να αντιμετωπιστεί νωρίς και οριστικά η πανδημία.

Τελικά η λεγόμενη μέθοδος/στρατηγική «ακορντεόν» (το ελεγχόμενο άνοιγμα – κλείσιμο τομέων της οικονομίας όταν η επιδημία βγαίνει εκτός ελέγχου) και η στρατηγική «ζούμε με τον ιό» (δηλαδή ότι «πρέπει να χωνέψουμε τις χιλιάδες απώλειες για χάρη της καπιταλιστικής κερδοφορίας») έχουν οδηγήσει μέχρι τώρα σε πάνω από 4 εκατομμύρια νεκρούς παγκοσμίως, 13.000 στην Ελλάδα και το τέλος της πανδημίας να μη φαίνεται πουθενά.

ΤΑ ΕΜΒΟΛΙΑ

Η εξουσία του πλούτου, έχοντας ως βασικό ζητούμενο την επαναφορά της καπιταλιστικής κανονικότητας με το λιγότερο δυνατό κόστος, επένδυσε στην εξεύρεση αποτελεσματικών εμβολίων. Όντως, η γρήγορη αποκωδικοποίηση του Sars-Cov-2, η παγκόσμια επιστημονική συνεργασία και η επένδυση δισεκατομμυρίων στην έρευνα και την παραγωγή έφεραν τα

γρήγορα θετικά αποτελέσματα, ανοίγοντας παράλληλα νέους δρόμους και δυνατότητες στην ιατρική επιστήμη.

Ο μαζικός εμβολιασμός, που είναι αντικειμενικά ένα ισχυρό και αποδοτικό όπλο στην πρόληψη και αντιμετώπιση των επιδημιών, ανακηρύχθηκε ως η μόνη μαγική λύση, ακριβώς γιατί θεωρήθηκε η πιο συμφέρουσα διέξοδος από την πανδημία χωρίς να χρειαστούν όλες εκείνες οι δομικές αλλαγές που θα συνεπάγονταν απώλειες κέρδους και παραδοχή της εγκληματικής φύσης του συστήματος (*διακοπή της λεηλασίας της φύσης, αλλαγή της δομής και της κατεύθυνσης της οικονομίας, αλλαγές στην εργασία, τα ΜΜΜ, τα σχολεία, ολοκληρωμένη επιδημιολογική επιτήρηση και ισχυρή αναβάθμιση της δημόσιας υγείας με νέες δομές και προσλήψεις προσωπικού*).

Την ίδια στιγμή αναδεικνύεται ο αξεπέραστος δομικός παραλογισμός και ανορθολογισμός της εξουσίας, αφού τα κέρδη και οι ανταγωνισμοί της φαρμακευτικής βιομηχανίας αλλά κυρίως η ανάγκη να διαφυλαχθεί η ιδεολογική ηγεμονία της ελεύθερης αγοράς, κάνουν απαγορευτικό το **άνοιγμα της πατέντας των εμβολίων** (παρόλο που ένα μέρος του κεφαλαίου το προτείνει γνωρίζοντας ότι είναι η μόνη λύση) οδηγώντας στην καταστροφική καθυστέρηση της μαζικής παραγωγής και διάθεσής τους.

Η καθυστέρηση στην παραγωγή και οι διακρατικοί ανταγωνισμοί ευθύνονται για τις επικοινωνιακές παλινωδίες, τη σύγχυση και την παραπληροφόρηση της περασμένης άνοιξης (βλ. εμβόλιο AstraZeneca) αλλά και την ταξική διανομή των εμβολίων, την έλλειψη στις χώρες του τρίτου κόσμου και την καθυστέρηση του μαζικού εμβολιασμού στη Δύση. Σήμερα μόνο το 15% του παγκόσμιου πληθυσμού έχει εμβολιασθεί πλήρως ενώ στις φτωχότερες χώρες της Αφρικής, της Ασίας και της Λ. Αμερικής ούτε το 2% δεν έχει κάνει την 1η δόση.

Από τη δική μας σκοπιά, τη σκοπιά των λαϊκών στρωμάτων και των αγωνιζόμενων, αυτή η πρεμούρα των καπιταλιστών για τα εμβόλια σήμαινε ότι έπρεπε να εξετάσουμε δύο φορές τα επιστημονικά δεδομένα για την αποτελεσματικότητα και την ασφάλειά τους. Αυτή είναι και η αρχική πηγή της καχυποψίας μερίδας των λαϊκών τάξεων απέναντι στα νέα εμβόλια.

Σήμερα, μετά από 8 μήνες εμβολιασμών στη Δύση, μετά από πολλαπλά διασταυρωμένες μελέτες στην πραγματική ζωή (1,5 δις οι πλήρως εμβολιασμένοι παγκοσμίως) και τις δημόσιες τοποθετήσεις όλων ανεξαιρέτως των αγωνιζόμενων γιατρών και επιστημόνων, έχουμε όλα τα δεδομένα κόντρα στην οργανωμένη παραπληροφόρηση και τη συνωμοσιολογία και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ο εμβολιασμός μπορεί να είναι ασφαλής και αποτελεσματικός όταν γίνει γρήγορα, μαζικά και συνδυαστεί με τις υπόλοιπες στρατηγικές αντιμετώπισης της πανδημίας.

Την ώρα που οι πλούσιοι και οι προνομιούχοι έσπευσαν να εμβολιαστούν πρώτοι και εκτός σειράς για να προστατέψουν τη ζωή και την υγεία τους, οι λαϊκές τάξεις βρίσκονται ξανά εγκλωβισμένες στα ψευτοδιλήμματα και τις επικοινωνιακές τακτικές των κρατών αλλά και την οργανωμένη παραπληροφόρηση και διασπορά του ψέματος από ακροδεξιά κέντρα εξουσίας.

Δυστυχώς στην παραπληροφόρηση συμβάλλουν και διάφοροι αυτοαποκαλούμενοι αγωνιστές οι οποίοι μέσα στη σύγχυση και την ανεπάρκεια βασικής διαλεκτικής και αναλυτικής ικανότητας έχουν φτάσει να αναπαράγουν και να καθοδηγούνται από εθνικόφρονες ή φιλελεύθερους καθηγητάδες, εναλλακτικούς ψευτογιατρούς και ακροδεξιές ιστοσελίδες. Μπερδεύοντας τις μάσκες με τις χειροπέδες και τα μαζικά τεστ με τη βιοπολιτική ζημιώνουν την εργατική τάξη την ώρα που δολοφονείται, διασπείροντας τη σύγχυση και τις ατομικιστικές λογικές.

Ο ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ – ΟΧΙ ΚΡΑΤΙΚΗ

Παίρνουμε ξεκάθαρη θέση υπέρ της αναγκαιότητας του καθολικού εμβολιασμού ως ένα ακόμη μέσο για το ξεπέρασμα της πανδημίας. Έχουμε ταξική και κοινωνική υποχρέωση να συμμετέχουμε ενεργά στη συλλογική αυτοπροστασία από τον ιό που χτυπάει εμάς και τις διπλανές μας, τους φτωχούς και τους αποκλεισμένους. Όπως κάνουμε από την αρχή της πανδημίας χωρίς να περιμένουμε κανένα Κράτος - Πατέρα να μας υποχρεώσει ή να μας αποτρέψει από το κοινωνικό και ταξικό καθήκον να διασωθεί ο λαός ώστε ζωντανός και όρθιος να μπορέσει να αγωνιστεί για μια ζωή με αξιοπρέπεια.

Απέναντι στην κρατική «ατομική ευθύνη» και την μικροαστική αδιαφορία για το σύνολο, να αναλάβουμε όλοι την ευθύνη που μας αναλογεί ξεπερνώντας συλλογικά τους όποιους λογικούς ή παράλογους φόβους μπορεί να έχει ο καθένας. Η απειροελάχιστη πιθανότητα σοβαρής παρενέργειας που μπορεί να προληφθεί και να αντιμετωπιστεί, δεν μπορεί καν να συγκριθεί με τη συλλογική τραγωδία.

Απέναντι στην τραγωδία που βιώνουμε ως λαός, κανείς -και κυρίως όχι στο όνομα των κοινωνικών ταξικών αγώνων- δεν μπορεί να επικαλείται «τον εαυτό του» και τις

καπιταλιστικές ατομικές «ελευθερίες» κάνοντας άστοχες και επικίνδυνες συγκρίσεις με τις ναζιστικές θηριωδίες, λες και πρόκειται για ιατρικό πείραμα. Ειδικά οι αγωνιζόμενοι για την κοινωνική απελευθέρωση οφείλουν -όπως επιβάλλει η ιστορία τους- να αναδείξουν με το παράδειγμά τους τις αξίες της αυταπάρνησης και της αγωνιστικής αλληλεγγύης κόντρα στην φοβική οχύρωση πίσω από ατομικιστικές λογικές και ανορθολογικές φαντασιώσεις.

Το κράτος χρησιμοποιεί ηλίθιες διαφημιστικές καμπάνιες, ανταλλάγματα και κυρώσεις γιατί ένα κράτος δε ξέρει άλλο τρόπο παρά την επιβολή, το μαστίγιο και το καρότο. Επαναφέρει διαρκώς το ζήτημα του «υποχρεωτικού εμβολιασμού» για να πιέσει αλλά και να καταδείξει όσους δεν εμβολιάζονται ως μοναδικούς υπαίτιους για τη συνεχιζόμενη πανδημία και να αποτινάξει από πάνω του τις ευθύνες. Αλλά **το γεγονός ότι το κράτος προωθεί τον εμβολιασμό για να επανέλθει η καπιταλιστική κανονικότητα δε συνεπάγεται ότι ο λαός πρέπει να αυτοκαταστραφεί αυτοκτονικά για μια στείρα υποτιθέμενη εναντίωση.**

Η αυτονόητη εναντίωση και απέχθεια απέναντι στις κρατικές υποχρεωτικότητες και εκβιασμούς δε θα γίνει ούτε δικαιολογία για αντικοινωνικές πρακτικές, ούτε πάτημα για τη φασιστική ακροδεξιά η οποία πάνω στον «υποχρεωτικό εμβολιασμό» χτίζει την άρνηση των εμβολίων και της πανδημίας που καταστρέφει την τάξη μας.

Στη νέα πραγματικότητα που διαμορφώνεται από τη βαθιά οικονομική κρίση και τη συνεχιζόμενη πανδημία της Covid19 (η οποία ακόμα και όταν γίνει ενδημική νόσος θα απαιτεί ένα αναβαθμισμένο σύστημα υγείας για να την αντιμετωπίζει) **οι αγωνιζόμενοι και η κοινωνία δεν πρέπει να χάσουμε τον προσανατολισμό μας.**

Συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε ενάντια στο κράτος και την εργοδοσία για τα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα όλων, όπως πάντα χωρίς εξαιρέσεις. Η αναγκαιότητα του εμβολιασμού δεν μπορεί να γίνει εργαλείο ενάντια σε εργαζόμενους με κανένα τρόπο.

Συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε μαζί με τους μαχόμενους υγειονομικούς για την άμεση ενίσχυση και αναβάθμιση του δημόσιου συστήματος υγείας συνολικά, για την επίταξη του ιδιωτικού τομέα, για να έχουν όλοι και όλες ασφαλή πρόσβαση στα εμβόλια και την υψηλού επιπέδου θεραπεία - περίθαλψη που μας αξίζει, για πλήρη, αντικειμενική επιστημονική ενημέρωση και ιατρική συμβουλή, για μέτρα που θα προστατεύουν τους εργαζόμενους από την έκθεση στον ιό.

Συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε για μια επιστήμη και τεχνολογία που θα είναι όπλα στα χέρια της κοινωνίας για την καλυτέρευση της ζωής και της εργασίας μας, και όχι στην υπηρεσία του κράτους και του καπιταλισμού για τα κέρδη των πλουσίων και τον έλεγχο των λαών.

Η ΕΠΑΝΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ ΖΗΤΩΝΤΑΣ ΘΑΝΑΤΟ

Για να νομιμοποιηθεί η εγκληματική διαχείριση της πανδημίας είναι αναγκαία η οργανωμένη υποτίμησή της και η σχετικοποίηση της κοινωνικής ζημιάς των εκατομμυρίων ανθρώπων που χάνουν τη ζωή τους ενώ θα μπορούσαν να ζουν.

Χωρίς αρνητές της πανδημίας, χωρίς τη διαρκή τροφοδότηση της «ψεκασμένης» συνωμοσιολογίας δε θα μπορούσε να υπάρξει εγκληματική διαχείριση, εκατομμύρια νεκροί, αντιφατικά ημίμετρα και πουλημένες επιστημονικές επιτροπές. Χωρίς όλους αυτούς να μετατοπίζουν διαρκώς το δημόσιο διάλογο, τη σκέψη, και την ενέργεια της κοινωνίας και των κινημάτων, ο λαός και οι οργανωμένες δυνάμεις θα περίμεναν «με το δάχτυλο στη σκανδάλη» κάθε εγκληματική ενέργεια της πολιτικής εξουσίας που κοστίζει δεκάδες χιλιάδες νεκρούς της Τάξης μας, ανθρώπους που πεθαίνουν στα ράντζα «σαν το σκυλί στ' αμπέλι» λόγω των ανύπαρκτων μέτρων ελέγχου της πανδημίας και της εγκατάλειψης της δημόσιας υγείας.

Πλάι στην ιδεολογική γραμμή του κράτους που λέει «τί να κάνουμε, πρέπει να δουλέψει και η οικονομία», ορθώνεται το πιο βαθύ σκοτάδι που διακηρύττει ότι «δεν υπάρχει πανδημία». Πλάι στην κρατική γραμμή που λέει «να επανέλθουμε στην κανονικότητα με όσους νεκρούς χρειάζεται για να διασωθεί το σύστημα», ανασταίνεται το φασιστικό «ζήτω ο θάνατος» για να μη διαταραχθεί η μίζερη κανονικότητα που ονομάζουν ελευθερία.

Η άρνηση της πανδημίας είναι το σημείο πάνω στο οποίο συγκροτείται παγκοσμίως η φασιστική ακροδεξιά βγαίνοντας στο δρόμο ως υποτιθέμενη αντιπολίτευση χρησιμοποιώντας τη συνωμοσιολογία και την παραπληροφόρηση. Προωθείται από ισχυρά τμήματα του κεφαλαίου με πρώτους κήρυκες τα πολιτικά ανδρείκελα Τράμπ, Τζόνσον, Μπολσονάρο κ.ά. Η οργανωμένη παραπληροφόρηση δομείται από συγκεκριμένους «επιστήμονες» που παίρνουν συχνά βήμα στα κυρίαρχα Μ.Μ.Ε. και διαδίδεται από κλασικές ακροδεξιές - συνωμοσιολογικές ιστοσελίδες μέχρι διάφορους «καλλιτέχνες» επ' αμοιβή.

Οι οργανωτές των συλλαλητηρίων και των στημένων συγκρούσεων, από το αμερικάνικο καπιτώλιο μέχρι την πλατεία Συντάγματος, αποτελούν την εμπροσθοφυλακή του κεφαλαίου που επιχειρεί να επανασυγκροτήσει σε «κίνημα» τους οργανωμένους φασίστες και το πλήθος των μικροαστών που συνθλίβονται από τις καπιταλιστικές κρίσεις και τον σύγχρονο κόσμο συνολικά. Η κάθοδος στο δρόμο και τις πλατείες όλων αυτών των ηλιθίων, φασιστών και θρησκόληπτων δεν είναι κάποια αυθόρμητη λαϊκή αντίδραση που οφείλουμε να αφουγκραστούμε αλλά η απάντηση του κεφαλαίου στις κοινωνικές – ταξικές διεκδικήσεις για τη δημόσια υγεία και τα κοινωνικά – εργασιακά δικαιώματα, αυτά που ξεδιπλώθηκαν στο δρόμο σπάζοντας τις απαγορεύσεις: από τις κινητοποιήσεις των αγωνιζόμενων υγειονομικών, την περσινή πρωτομαγιά, τη 17η, 26η Νοέμβρη και 6η Δεκέμβρη μέχρι τις κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στον αγωνιστή Δ. Κουφοντίνα που εξελίχθηκαν σε μαζικές πορείες ενάντια στον κρατικό αυταρχισμό συνολικά, και με αποκορύφωμα τη Νέα Σμύρνη.

Η ιστορική εμπειρία (η οποία επανεπιβεβαιώθηκε τραγικά στη χώρα και τις γειτονιές μας με αποκορύφωμα τις δολοφονίες του μετανάστη εργάτη Σαχζάτ Λουκμάν και του αντιφασίστα εργάτη και μουσικού Παύλου Φύσσα) δείχνει ξανά και ξανά ότι **ο φασισμός είναι η προέκταση της κρατική πολιτικής και όχι η αντίθεσή της όπως θέλει να εμφανίζεται**. Το πλήθος αυτό θα βρεθεί ενάντια στους εργαζόμενους και θα ζητάει υποχρεωτικά μέτρα και

«απαρτχάϊντ» για τους ρομά, τους ομοφυλόφιλους, τους αντιφασίστες, τους κομμουνιστές και τους αναρχικούς.

Απέναντι στο φασισμό χρειάζεται να αντιπαρατεθούμε συνολικά επί της ουσίας και επί των πραγματικών επίδικων. Δεν υπάρχει αντικρατικός και αντιφασιστικός αγώνας χωρίς συνολική αντιπαράθεση με την πολιτική ιδεολογία του κράτους, του κεφαλαίου και του φασισμού. Για να μην κερδίσει κοινωνικό χώρο ο φασισμός χρειάζεται ισχυρό ταξικό κίνημα που πολεμάει για τα κοινωνικά προβλήματα και ανάγκες και όχι υιοθέτηση των θέσεων και των σκοπών του. Όταν ο φασισμός συγκροτήθηκε γύρω από την αντιμεταναστευτική υστερία, το αντιφασιστικό κίνημα δεν είπε «όντως, είναι πολλοί οι μετανάστες», ούτε ότι «όντως, κάποιοι μετανάστες είναι εγκληματίες» αλλά υπερασπίστηκε στο λόγο και το δρόμο τους μετανάστες εργάτες ως υποκείμενο που δέχεται την κρατική και παρακρατική βία. Δε νοείται αποδοχή ή δικαιολόγηση των περιεχομένων των φασιστικών συγκεντρώσεων ή ακόμα χειρότερα παρουσία όπως κάνουν διάφοροι αριστεροί εθνικιστές δίνοντας άλλοθι και στρώνοντας το δρόμο στο φασισμό.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ

Στη νέα εποχή που ανοίγεται μπροστά μας οι περιβαλλοντικές κρίσεις και οι φυσικές καταστροφές θα είναι όλο και περισσότερο μέρος της κανονικότητας, αποτέλεσμα της καταστροφικής λεηλασίας της Φύσης και της μηδενικής προετοιμασίας απέναντί τους. Ο φαύλος κύκλος της εκμετάλλευσης του φυσικού πλούτου και των φυσικών καταστροφών δεν πρόκειται να σπάσει όσα μέτρα και αν παρθούν, αν δεν υπάρξει επαναστατική αλλαγή στον τρόπο οργάνωσης της παραγωγής, της εργασίας και της ζωής συνολικά. Η μόνη ρεαλιστική διέξοδος από τις δομικές αντιφάσεις του καπιταλισμού που τον βυθίζουν στη διαρκή ύφεση, η μοναδική αντικειμενικά λύση που θα αποτρέψει την καταστροφή όλων μας είναι η συνολική επαναστατική έξοδος από το υπάρχον σύστημα.

Η πανδημία δεν επιταχύνει απλά τη συνεχιζόμενη καπιταλιστική κρίση αλλά οδηγεί στην έκρηξη τα δομικά αδιέξοδα του καπιταλισμού που βρίσκεται διαρκώς αντιμέτωπος με τις αξεπέραστες εσωτερικές και αυτοκαταστροφικές του αντιφάσεις.

Η κοινωνία πρέπει πρώτα απ' όλα να βγει όρθια από την πανδημία και όρθια σημαίνει έχοντας τις λιγότερες δυνατές απώλειες για να μην μεγαλώσει το συλλογικό τραύμα και

συνηθίσουμε τον θάνατο, και με συλλογική αλληλεγγύη και κοινωνική-ταξική συνείδηση για να διεκδικήσουμε τη ζωή που μας αξίζει.

Το χειρότερο αποτέλεσμα της πανδημίας -χειρότερο και από τα εκατομμύρια των νεκρών- θα είναι η επικράτηση της νεοφιλελεύθερης αντίληψης ότι θυσιάζουμε όσους χρειάζεται προκειμένου να μη διαλυθεί η οικονομία και τα πλούτη των αφεντικών. Θα είναι η ανάδυση ενός νέου φασισμού που συγκροτείται και αναπαράγεται μέσα στην κοινωνία γύρω από τις αμέτρητες συνωμοσίες, την άρνηση της πραγματικότητας και της αλληλοσφαγής στο όνομα μιας υποτιθέμενης «ελευθερίας». Θα είναι να αποδεχτούμε την τραγωδία του αναξιοπρεπούς θανάτου και των άθλιων συνθηκών περίθαλψης και νοσηλείας σε διαλυμένα νοσοκομεία και μια ζωή που αξίζει μόνο όσο παράγει τα κέρδη των πλουσίων ενώ παράλληλα γίνεται όλο και πιο ανυπόφορη από τα ωράρια και τις συνθήκες εργασίας, την εμπορευματοποίηση των πάντων, τις πολεμικές διακρατικές συγκρούσεις.

Ως κοινωνία και ως αγωνιζόμενοι για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση να αγωνιστούμε οργανωμένα για τις συνθήκες της ζωής μας και για να πάρουμε εμείς, οι παραγωγοί του πλούτου, τις αποφάσεις στα χέρια μας για να μην υπάρξει ξανά φτώχεια, θάνατος, καταστροφή.

Μια βόλτα στους δρόμους της εξαθλίωση των άστεγων, των ζητιάνων, των φτωχών, στις γειτονιές της διαλυμένης υγείας των εργατών αρκεί για να απαντήσουμε: Υγεία και Ζωή για όλους! Θάνατος στο θάνατο!

ΜΟΝΟ Ο ΛΑΟΣ ΣΩΖΕΙ ΤΟ ΛΑΟ

ΝΑ ΜΗ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ – ΝΑ ΜΗ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΞΙΩΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ & ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΜΑΣ

- ΑΜΕΣΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ – ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΕΠΙΤΑΞΗ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ
- ΕΛΕΥΘΕΡΗ, ΑΣΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΑ ΕΜΒΟΛΙΑ, ΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ & ΤΗΝ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΞΙΖΕΙ
- ΑΜΕΣΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ
- ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ & ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΘΑΝΑΤΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΡΑΤΟΥΣ – ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ – ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Αυτοδιαχειριζόμενος Κοινωνικός Χώρος

Pasamontaña

Αύγουστος 2021